

Zrozumie? Reformacj? w nadziei pojednania

Wśród zaproszonych wybitni specjali?ci w dziedzinie ekumenii: ks. dr Grzegorz Giemza – prezes synodu Ko?cio?a Ewangelicko – Augsburskiego; ks. dr Andrzej Ku?ma – duchowny prawos?awny, wyk?adowca Chrze?cija?skiej Akademii Teologicznej i cz?onek Mi?dzynarodowej Komisji Mieszanej Dialogu Prawos?awno-Rzymskokatolickiego; pastor Andrzej Bajeski – prezbiter naczelny Ko?cio?a Chrystusowego; ks. prof. dr hab. Andrzej Perzy?ski – kierownik Katedry Teologii Ekumenicznej UKSW; ks. dr hab. S?awomir Paw?owski – wyk?adowca KUL, sekretarz Rady Konferencji Episkopatu ds. Ekumenizmu; prof. Marek Kita – Instytut Teologii Fundamentalnej, Ekumenii i Dialogu UP JPPII w Krakowie; o. dr Adam Strojny – Instytut Teologiczny we Francji, Chemin Neuf Weso?a; Olivier Matri – Chemin Neuf Londyn.

W programie wyk?ady na temat pocz?tków Reformacji, teologii luter?skiej, owoców dialogu katolicko luter?skiego i przysz?o?ci ekumenizmu.

Sesje otworzy?o przes?anie video ks. biskupa Grzegorza Rysia:

Podzia? Ko?cio?a dokona? si? nie bez powodów. Próby reformy pojawia?y si? ju? przed wyst?pieniem Marcina Lutra. Ból podzia?u porówna? – w nawi?zaniu do Ewangelii - do bólu kobiety maj?cej urodzi? dziecko, który zamienia si? w rado??, kiedy ju? cz?owiek przyjdzie na ?wiat. Ból s?u?y do rodzenia si? nowego ?ycia. Z bólu podzia?u czego? si? uczymy. Z bólu podzia?u ma zrodzi? si? jedno?? chrze?cijan.

Podczas wyk?adów i panelu mi?dzywyznaniowego mieli?my okazj? pozna? bli?ej posta? Marcina Lutra, jego ?rodowisko rodzinne i t?o epoki, w której ?y?.

Przedstawiono pocz?tki ruchu ekumenicznego, który zrodzi? si? w Ko?cio?ach protestanckich przesz?o 100 lat temu. Podzia? chrze?cijan, brak jedno?ci by? szczególnie trudny do zrozumienia w krajach misyjnych. By? zgorszeniem dla ?wiata. Ko?ció? Rzymskokatolicki wszed? oficjalnie na drog? ekumeniczn? po Soborze Watykańskim II.

Ko?cio?y chrze?cija?skie maj? wiele wspólnego: chrzest, to samo Pismo ?wi?te, t? sam? wiar? w Boga w Trójcy ?wi?tej. Duch ?wi?ty jest ?ród?em pragnienia jedno?ci, to On prowadzi nas do Prawdy. Istniej? ró?nice w wyznawaniu wiary. Do teologów nale?y szukanie uzgodnie? i dróg porozumienia. Ekumenizm przybiera trzy formy: ekumenizm doktrynalny, praktyczny i duchowy.

Ekumenizm doktrynalny prowadzi do rozmów i ustale? w zakresie doktryny wiary. Dzi?ki takim dzia?aniom powsta?o szereg dokumentów:

-Deklaracja o Usprawiedliwieniu, podpisana 31.X.1999r. przez ?wiatow? Federacj? Luter?sk? i Papiesk? Rad? do Popierania Jedno?ci Chrze?cijan. Wyja?ni?a ona spór pomi?dzy luteranami a katolikami trwaj?cy 500 lat (!) dotycz?cy ?aski i spe?niania dobrych uczynków. ?aska przez wiar? jest niezb?dna do zbawienia. ?aska jest ?ród?em zbawienia. Cz?owiek nie jest w stanie sam si? zbawi? dobrymi uczynkami. Ale ten, kto wierzy nie pozostaje bierny w swoim post?powaniu. Wiara inspiruje go do dobrych uczynków.

-Wspólne uznanie ważności chrztu, dokument podpisany 23.1.2000 r. Szczególnie istotny w rodzinach, w których małżonkowie są różnych wyznań.

-Od konfliktu do komunii – Raport Luterski – Rzymskokatolickiej Komisji Dialogu ds. Jedności. Jest on wspólnym spojrzeniem na wydarzenia Reformacji, jest wspólnym upamiętnieniem tego jubileuszu, a także jest jubileuszem pięćdziesięciolecia wejścia Kościoła Rzymskokatolickiego na drogę dialogu międzywyznaniowego. Zawiera również tekst wspólnej modlitwy luteran i katolików.

Ekumenizm praktyczny dotyczy podejmowania przez stowarzyszenia czy osoby różnych wyznań wspólnych działań społecznych, charytatywnych, kulturalnych. Przykładem jest akcja charytatywna „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom” organizowana przez katolicką Caritas, ewangelicką Diakonię i prawosławną Eleos.

Ekumenizm duchowy zobowiązuje do nawrócenia serc, wierności życia i modlitwy. W Warszawie spotkania modlitewne odbywają się co miesiąc w kościołach ewangelickich oraz katolickich. Oto kilka myśli z przekazywanych treści:

-Ubogacamy się wzajemnie. Wiele uczymy się od chrześcijan innych wyznań, potrzebujemy siebie nawzajem;

-Dziękuję ci za nas. Mamy ten sam chrzest, to samo Credo, tę samą Biblię, wierzymy w tego samego Boga i Trójcę Świętą.

-Jeżeli jesteście blisko Boga – zbliżamy się również do siebie nawzajem;

-Nie chodzi o jedność w sensie organizacyjnym, ale o pojednanie różnorodności;

-Motywem napędowym wiary jest przekaz od osoby do osoby i świadectwo życia;

-Ważne, żeby różnice nie zamieniały się w podziały;

Uczestniczyliśmy w nabożeństwie o jedność chrześcijan wzorującym się na modlitwie ze spotkania w Szwecji w Lund z papieżem Franciszkiem i przewodniczącym Światowej Federacji Luterskiej. Był również czas na modlitwę indywidualną w oparciu o teksty Ewangelii. Weekend był bardzo cennym czasem dla formacji ekumenicznej. Mamy nadzieję, że po 500 latach rozłamu nastąpi pojednanie: pojednanie w różnorodności.

Joanna i Wiktor Dubaniewicz